

พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬาของจังหวัดภูเก็ต*

BEHAVIORS AND DEMANDS OF TOURISTS TOWARDS PARTICIPATING OF SPORTS ACTIVITIES TO PROMOTE SPORTS CITY OF PHUKET PROVINCE

อรรธญา พิกุลพารุ่งโรจน์*, ศิริชัย ขอเจริญ

Adtaya Pigunparungrod*, Sirichai Khorjarern

วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี ประเทศไทย

College of Communication Arts, Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

*Corresponding author E-mail: adtaya.p@rsu.ac.th

*Tel: 084-456-2699

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬาของจังหวัดภูเก็ต เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาจังหวัดภูเก็ต จำนวนทั้งหมด 400 คน จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 31 - 40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพค้าขาย, ธุรกิจส่วนตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,001 บาท พฤติกรรมการเข้าร่วม พบว่า เคยเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา 5 - 8 ครั้ง ประเภทวิ่งมาราธอน วัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนในช่วงวันหยุด ลักษณะของผู้ร่วมเดินทางกับเพื่อน ระยะเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม 1 วัน ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วม 2,001 - 4,000 บาท สื่อที่รับข้อมูลข่าวสาร คือ เพื่อน เหตุผลที่เข้าร่วมเพื่อพบปะเพื่อนฝูงและทำกิจกรรมร่วมกัน ปัจจัยที่เลือกเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ ด้านสถานที่และความปลอดภัย ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา แบ่งเป็น 4 ด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมกีฬา ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมวิ่งมาราธอนที่อำเภอกระทุ่ม และต้องการผู้เชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมและบริษัทออกไกด์ในการดูแลเรื่องการจัดกิจกรรม ด้านราคา ต้องการราคาที่เหมาะสมค่าสมัครต่ำกว่า 500 บาทต่อครั้ง และค่าที่พักและค่าเดินทางในการเข้าร่วม 500 - 1,000 บาทต่อครั้ง ด้านสถานที่และความปลอดภัย ต้องการที่จัดกิจกรรมในบริเวณที่ติดกับทะเล ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย ต้องการข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น เว็บไซต์และ Facebook ล่วงหน้าอย่างน้อย 1 เดือน และการโปรโมทในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม เช่น การแจกคู่มือเพื่อเลือกซื้ออาหารภายในงาน

คำสำคัญ: พฤติกรรม, ความต้องการ, นักท่องเที่ยว, กิจกรรมกีฬา, ส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา

Abstract

The objective of this research is to study the behavior and preferences of tourists towards participating in sports activities to promote Phuket Province as a sports city. This research is quantitative in nature, utilizing a questionnaire as a tool to collect data from a sample group, namely tourists participating in sports activities to Phuket Province, totaling 400 individuals. From the research findings, it was found that the respondents to the questionnaire were predominantly male, aged between 31 and 40 years old, with a bachelor's degree education level. They mostly work in sales or have their own businesses, with an average monthly income 35,001 baht. The behavior towards participating in sports activities 5 - 8 times, particularly in marathon running. The purpose of joining is mainly for relaxation during holidays. They typically travel with friends and engage in activities for one day. The total expenses for participating in these activities, including registration fees, range from 2,001 to 4,000 baht. Friends are their primary source of information, and the main reason for participating is to meet and engage in activities with friends. The main factors influencing there are the venue and safety. Requirements are divided into four aspects: Product: Prefer to participate in marathon running activities in Kathu District. They seek one-day events and require expertise in activity organization, along with oversight from an event management company. Price: preferably less than 500 Baht per event. Additionally, they expect accommodation and transportation costs for the activity to range from 500 to 1,000 Baht. Place and Safety: prefer activities held in areas adjacent to the sea. Promotion and Sales: Desire information through online channels such as websites and Facebook, preferably at least one month in advance. They also appreciate promotional efforts during registration, such as food vouchers for use within the event.

Keywords: Behavior, Demands, Tourists, Sports Activities, Promoting Sports City

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่น่าจับตามอง ดังจะเห็นได้จากความสำเร็จของมหกรรมกีฬาโอลิมปิก ปารีส 2024 ที่จบลงไปได้อย่างสวยงาม และยังสามารถสร้างบรรยากาศการใช้จ่ายใช้สอยในภาคส่วนต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศ Visa บริษัทข้ามชาติให้บริการด้านการเงินยักษ์ใหญ่ของโลก เผยข้อมูลหลังจบการแข่งขันว่า สามารถกระตุ้นการค้าในกรุงปารีสได้อย่างมหาศาล ธุรกิจขนาดเล็กและร้านค้ารายย่อยในกรุงปารีสมียอดขายเพิ่มขึ้นถึง 26% และยังพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวต่ำกว่า 35 ปี เพิ่มขึ้นถึง 120% เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนใหญ่มาจากสหรัฐอเมริกา (เพิ่มขึ้น 64%) เยอรมนี (เพิ่มขึ้น 61%) และสเปน (เพิ่มขึ้น 27%) บทความนี้จะพาไปทำความรู้จักถึงแก่นของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่ามีความสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศอย่างไร การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หรือ Sports Tourism คือการเดินทางท่องเที่ยวที่มี

วัตถุประสงค์หลักเกี่ยวข้องกับกีฬา ตั้งแต่เข้าร่วมแข่งขันกีฬา เข้าชมการแข่งขันกีฬา ไปจนถึงการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เช่น การเดินทางไปชมการแข่งขันฟุตบอลโลก การเข้าร่วมวิ่งมาราธอน การเล่นกอล์ฟที่สนามชื่อดัง หรือการเข้าชมการแข่งขันโอลิมปิก (สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน), 2568)

เมืองกีฬา (Sport City) เป็นแนวความคิดที่จะนำมาใช้ในการพัฒนากีฬาของประเทศให้เป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานการพัฒนากีฬาของไทยภายใต้คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารจัดการการกีฬา คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยมีเจตนารมณ์ที่สำคัญ คือ “การกระตุ้นให้เกิดการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของชาติ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรมภายใน 5 ปี” เมืองกีฬาจึงมิใช่เป็นเพียงเมืองที่มีความเพียบพร้อมของสนามกีฬา สิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักกีฬาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเท่านั้น เมืองกีฬายังเป็นสถานที่ที่มีการจัดกิจกรรมและการสร้างบรรยากาศในการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย และนันทนาการอื่นๆ ให้แก่นักกีฬานักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไปอีกด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลผลิตที่สำคัญของเมืองกีฬา ซึ่งจะส่งผลลัพธ์ที่สำคัญ คือ ประชาชนทั้งประเทศรักการออกกำลังกาย มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จนเกิดผลสัมฤทธิ์ที่รัฐบาลต้องการคือ สังคมไทยจะมีความมั่นคงยิ่งขึ้นจนสามารถขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป (แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566 - 2570)

เมืองกีฬา (Sports City) จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับคัดเลือก โดยต้องผ่านกฎเกณฑ์ 6 หลักเกณฑ์ คัดเลือกเมืองกีฬา (Sports City) ที่ยั่งยืนมีดังนี้ 1) ด้านการส่งเสริมและพัฒนากีฬาออกกำลังกายขั้นพื้นฐาน (ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเกิดการรับรู้และความตระหนักในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา) 2) ด้านการส่งเสริมและพัฒนากีฬาออกกำลังกายและกีฬามวลชนเพื่อให้เป็นวิถีชีวิต (ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นวิถีชีวิต Sports for life) 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ (พัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ส่งเสริมพัฒนา ต่อยอดนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การมีอาชีพทางการกีฬาที่ยั่งยืน) 4) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา (พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านกีฬา เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนากีฬาทุกระดับ) 5) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (การพัฒนาเศรษฐกิจการจัดกิจกรรมทางการกีฬา) 6) ด้านการบริหารจัดการ (นโยบายและการบริหารจัดการ) และผ่านหลักเกณฑ์เฉพาะด้าน ซึ่งจังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกให้เป็นเมืองกีฬา ด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (Sports Tourism), กีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรม (Sports for Culture) และกีฬาด้านการส่งเสริมกีฬาไทย (กีฬาพื้นบ้าน) (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต, 2566) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) ถือเป็นหนึ่งกิจกรรมสำคัญที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาเพิ่มมากขึ้นภูเก็ตเป็น 1 ใน 66 จังหวัดที่ได้รับเลือกให้เป็นเมืองกีฬา (Sport City) มีการจัดกิจกรรม เช่น การแข่งขันวิ่งมาราธอน ไตรกีฬา กอล์ฟ เรือใบ เซิร์ฟ พายแคนู (สถาบันพัฒนาประชาสังคม, 2566)

การส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาเชิงท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต มีการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยว โดยยกระดับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Experience) ของจังหวัดภูเก็ตให้มีกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจและพฤติกรรมที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว

แต่ละกลุ่ม และมีแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) ให้เป็นจุดที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่พำนักตั้งแต่ในระยะสั้นถึงระยะยาว ผ่านการจัดกิจกรรมนันทนาการและการแข่งขันกีฬาระดับประเทศและนานาชาติ ในขณะเดียวกัน การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) จะต้องมีการวางแผนและจัดทำกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่น่าสนใจและยาวนานให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งการจัดกิจกรรมนันทนาการและการแข่งขันกีฬาระดับประเทศและนานาชาติ ด้วยการนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสมและสนับสนุนการแข่งขันอย่างเหมาะสม โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT เพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพในระยะสั้นและระยะยาว

กีฬากำลังเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ซึ่งไม่เพียงแต่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ให้เดินทางมาเยือนประเทศไทย แต่ยังสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญ ประเทศไทย มีศักยภาพในการจัดวิสัยทัศน์ Thailand Sports & Wellness Tourism 2030 เพื่อยกระดับประเทศให้เป็นจุดหมายปลายทางหลักของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภูมิภาค กลยุทธ์หลักในมิตินี้ มุ่งเน้นการดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาใน 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มงานกีฬาระดับโลก หรือ Mega Events เช่น การแข่งขัน MotoGP นานาชาติ กลุ่มงานกีฬาเอกลักษณ์หรือ Hallmark Events เช่น เทศกาลวิ่ง มาราธอน นานาชาติที่จะสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของไทยกลุ่มค่ายฝึกซ้อมหรือ Training Camps โดยเฉพาะมวยไทย กอล์ฟ และค่ายฝึกวอลเลย์บอลเยาวชนซึ่งเป็นจุดแข็งของประเทศ และกลุ่มกีฬาผจญภัยหรือ Adventure Sports เช่น ไตรกีฬา และ เทรลรัน ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์จากภูมิทัศน์ธรรมชาติที่หลากหลายของประเทศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2566)

และเนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง มีนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัดเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญทำให้มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ต เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ตให้มีคุณภาพและมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว ตามแนวคิดส่วนประสมทางการตลาด 4P's ประกอบด้วย 1) ด้านกิจกรรมที่เข้าร่วม 2) ด้านราคา 3) ด้านสถานที่และความปลอดภัย 4) ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย เพื่อสอดคล้องกับความต้องการทำให้เข้าใจถึงการทำงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา ได้เห็นการพัฒนาของการจัดกิจกรรมภายในจังหวัด เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมกีฬาในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ต

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งอ้างอิงจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการศึกษาและการออกแบบเครื่องมือการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬาของ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 8,219,387 คน เป็นจำนวนของนักท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ปี 2566 ยอดสะสมตั้งแต่เดือน มกราคม - เดือนพฤศจิกายน (สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2566, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ธันวาคม 2566)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬาของจังหวัดภูเก็ต โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ที่ระดับ ความเชื่อมั่น ในการเลือกตัวอย่าง 95% ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5% จำนวน 400 คน (Yamane, T., 1970)

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจโดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมซึ่งอ้างอิงจากแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการศึกษา เป็น แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) และปลายปิด (Close-ended Questionnaire) เกี่ยวกับเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมือง กีฬาของจังหวัดภูเก็ต โดยจัดลำดับเนื้อหาแบบสอบถามให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการโดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็น เมืองกีฬาของ จังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬาของจังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 3 ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็น เมืองกีฬาของ จังหวัดภูเก็ต

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือความเที่ยงตรง (Content Validity)

ตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อดูความเที่ยงตรงของเนื้อหาในข้อคำถาม และหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ซึ่งข้อคำถามมีค่า IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00 และตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ซึ่งมีความรู้และความเชี่ยวชาญครอบคลุม เนื้อหางานวิจัย ประกอบด้วย นักวิชาการทางด้านนิเทศศาสตร์การกีฬา และสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดภูเก็ต (Cronbach, L. J., 1990)

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน แล้วคำนวณหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (α -Coefficient) ซึ่งผลการทดสอบได้ค่าเท่ากับ 0.901 มีความเชื่อมั่นสูงกว่า 0.8 ตามเกณฑ์ของ ธานินทร์ ศิลป์จารุ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และแจกแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์จำนวน 400 ชุด ให้แก่กลุ่มตัวอย่างโดยให้ผู้ทำแบบสอบถามสแกน QR Code เพื่อทำแบบสอบถามโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ในงานวิ่งมาราธอน BANGWAD CHARITY RUN ณ เชื่อนางวาด จังหวัดอุกเก็ด รวมถึงการนำ QR CODE ไว้ที่สมาคมกีฬาจังหวัดอุกเก็ด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์และบรรยายคุณสมบัติของข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และความต้องการของนักท่องเที่ยวน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยวนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดอุกเก็ด

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.50 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 43.50 โดยมีอายุเฉลี่ย 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมา คือ 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.00 และ 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.50 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.30 รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 8.50 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.20 มีอาชีพค้าขาย, ธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมา คือ พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 17.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน มากกว่า 35,001 บาทขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมา คือ 25,001 - 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.50 และ 30,001 - 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.30 ตามลำดับ

พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดอุกเก็ด จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของจังหวัดอุกเก็ด 5 - 8 ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.30 รองลงมา คือ 1 - 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.80 และมากกว่า 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.80 เคยเข้าร่วมกิจกรรมประเภท วิ่งมาราธอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.83 รองลงมา คือ วายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 13.66 และฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 13.24 มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนในช่วงวันหยุด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.71 คน รองลงมา คือ เพื่อออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 23.48 และเพื่อสะสมเสื้อ, เหรียญที่ระลึก คิดเป็นร้อยละ 19.11 ผู้ตอบแบบสอบถามเดินทางกับเพื่อน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.55 รองลงมา คือ เดินทางกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 27.09 และเดินทางกับแฟน/คู่รัก คิดเป็นร้อยละ 16.00 เดินทางด้วยรถยนต์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.06 รองลงมา คือ เครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 30.35 และรถโดยสารประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 2.35 ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ระยะเวลาในการทำกิจกรรมกีฬาในจังหวัดอุกเก็ด 1 วัน (ไม่ค้างคืน) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.50 รองลงมา คือ 2 วัน 1 คืน คิดเป็นร้อยละ 27.00 และ 3 วัน 2 คืน คิดเป็นร้อยละ 17.30 เลือักพัก

ค้างคืน บ้านพัก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.64 รองลงมา คือ โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 31.32 และโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 8.28 มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 2,001 - 4,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.70 รองลงมา คือ น้อยกว่า 2,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.30 และ 4,001 - 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.00 ผู้ตอบแบบสอบถาม เปิดรับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.96 รองลงมา คือ เว็บไซต์สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 17.47 และเพจ Facebook สมาคมกีฬาจังหวัดภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 16.38 เหตุผลในการเข้าร่วม คือ พบปะเพื่อนฝูงและทำกิจกรรมร่วมกัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.52 รองลงมา คือ ค้นหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 13.95 และมีกิจกรรมกีฬาที่หลากหลาย เช่น วิ่งมาราธอน ปั่นจักรยาน เจ็ทสกี คิดเป็นร้อยละ 12.18 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมีปัจจัยหลักที่เลือกเข้าร่วม คือ ด้านสถานที่และความปลอดภัย ตัวอย่างเช่น สถานที่ในการจัดกิจกรรมกีฬามีความแปลกใหม่ มีธรรมชาติที่สวยงาม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.02 รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมกีฬา ตัวอย่างเช่น กีฬาวัยน้ำ, วิ่งมาราธอน, ปั่นจักรยาน ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 33.45 และด้านราคา ตัวอย่างเช่น ราคาในการสมัครคัมค่าต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา, ของที่ระลึก คิดเป็นร้อยละ 25.61 ตามลำดับ

ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ต

ความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ต ได้มีการแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วม (Product) ด้านราคา (Price) ด้านสถานที่และความปลอดภัย (Place) และด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย (Promotion) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านกิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วม (Product) พบว่า กิจกรรมกีฬาที่นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วม มากที่สุดของจังหวัดภูเก็ต คือ วิ่งมาราธอน รองลงมา คือ ฟุตบอล และวัยน้ำ ต้องการบรรยากาศขณะเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อประกอบการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุด รองลงมา คือ ของรางวัล และสถานที่จัดกิจกรรม ต้องการให้จัดกิจกรรมกีฬาที่อำเภอกระบุรี มากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอเมือง และอำเภออำเภอดง ด้านระยะเวลาที่ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมกีฬา ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมใน ระยะเวลา 1 วัน มากที่สุด รองลงมา คือ 2 วัน และมากกว่า 5 วันขึ้นไป ด้านผู้จัดหรือผู้เชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรม ต้องการให้บริษัทเอกชน เข้ามาดูแลเรื่องการจัดกิจกรรม มากที่สุด รองลงมา คือ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานรัฐบาล ตามลำดับ

ด้านราคา (Price) พบว่า เหตุผลในการตัดสินใจด้านราคาของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ ราคามีความเหมาะสมกับการเข้าร่วมกิจกรรม รองลงมา คือ ราคามีความหลากหลายในการเข้าร่วม และราคามีความคุ้มค่าต่อการได้รับของที่ระลึก, รางวัล ด้านราคาค่าสมัครต้องการใช้จ่ายในแต่ละครั้งอยู่ที่ ต่ำกว่า 500 บาท มากที่สุด รองลงมา คือ 500 - 1,000 บาท และ 1,001 - 1,500 บาท ด้านราคาที่พักและค่าเดินทางต้องการจ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของจังหวัดภูเก็ตต่อ 1 ครั้ง อยู่ที่ 500 - 1,000 บาท มากที่สุด รองลงมา คือ ต่ำกว่า 500 บาท และ 1,001 - 1,500 บาท ด้านราคาสินค้า อาหาร และเครื่องดื่มต้องการใช้จ่ายในบริเวณพื้นที่จัดงาน อยู่ที่ต่ำกว่า 100 บาท มากที่สุด รองลงมา คือ 100 - 200 บาท และ 201 - 300 บาท สำหรับราคาของที่ระลึกต้องการใช้จ่าย อยู่ที่ ต่ำกว่า 500 บาท มากที่สุด รองลงมา คือ 500 - 1,000 บาท และ 500 - 1,000 บาท ตามลำดับ

ด้านสถานที่และความปลอดภัย (Place) พบว่า พื้นที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมกีฬา คือ บริเวณที่ติดกับทะเล เช่น สะพานหิน หาดราไวย์ ลากูน่า ป่าตอง รองลงมา คือ ท่ามกลางธรรมชาติต่าง ๆ เช่น บนเขื่อนบางวาด แหลมพรหมเทพ และในตัวเมืองสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน สำหรับด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้บริเวณสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาต้องการการท่องเที่ยวแบบชมสถานที่ท่องเที่ยวประเภททะเล เช่น หาดป่าตอง หาดลากูน่า มากที่สุด รองลงมา คือ สถานที่ท่องเที่ยวประเภทน้ำตก เช่น น้ำตกโตนไทร และสถานที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองทันสมัย สะดวกสบาย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาต้องการให้มี ห้องน้ำ มากที่สุด รองลงมา คือ ร้านค้า และอาหาร, เครื่องดื่ม สำหรับความปลอดภัยขณะทำกิจกรรมต้องการหน่วยปฐมพยาบาล มากที่สุด รองลงมา คือ มีเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญดูแลตลอดกิจกรรม และตำรวจจราจร ด้านความพร้อมของสถานที่จัดการแข่งขันต้องการร้านค้า อาหาร เครื่องดื่ม รองลงมา คือ สนามจัดการแข่งขัน และรถรับ – ส่ง สำหรับการเตรียมความพร้อมด้านความสะดวกในสถานที่จัดกิจกรรม ต้องการห้องน้ำที่สะอาด มากที่สุด รองลงมา คือ ถึงขยะ และสถานที่จัดการแข่งขัน สำหรับสิ่งที่ต้องการให้มีในบริเวณใกล้เคียงสถานที่จัดกิจกรรม คือ ที่พัก / ที่นั่งรถ รองลงมา คือ ร้านอาหาร และสถานที่ท่องเที่ยว ด้านที่พักในช่วงการทำกิจกรรมต้องการพักโรงแรม มากที่สุด รองลงมา คือ บ้านตัวเอง และรีสอร์ท สำหรับการเดินทางจากที่พักไปยังสถานที่จัดกิจกรรมต้องการเดินทางโดย รถยนต์ส่วนตัว รองลงมา คือ รถรับ – ส่ง ของผู้จัดกิจกรรม และรถรับจ้างสาธารณะ สำหรับร้านค้าต้องการอุดหนุนบริเวณที่จัดงานคือ ร้านค้าของผู้คนในพื้นที่ มากที่สุด รองลงมา คือ ร้านค้าที่มีชื่อเสียงในพื้นที่ และผู้ประกอบการ SMEs ขนาดเล็ก ตามลำดับ

ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย (Promotion) พบว่า ด้านช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการรับข่าวสารมากที่สุด คือ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์, Facebook: สมาคมกีฬาจังหวัดภูเก็ต รองลงมา คือ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อออฟไลน์ เช่น ป้ายโฆษณา บิลบอร์ด สำหรับด้านระยะเวลาการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า 1 เดือน รองลงมาคือ 2 เดือน และ 3 เดือน ต้องการให้ผู้จัดงานประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมคือ เส้นทางในการทำกิจกรรม รองลงมา คือ มาตรการความปลอดภัย และกำหนดการทำกิจกรรม ด้านโปรโมชั่นต้องการในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ การแจกคูปองเพื่อเลือกซื้ออาหารภายในงาน รองลงมา คือ ลดราคาสำหรับท่านที่สมัครในระยะเวลาที่กำหนด และการลดราคาที่พักที่เป็นพาร์ทเนอร์ของผู้จัดงาน ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ต พบว่า การศึกษาพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ต ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเข้าร่วมกิจกรรมในจังหวัดภูเก็ต 5 - 8 ครั้ง มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนในช่วงวันหยุด เคยเข้าร่วมกิจกรรมประเภทวิ่งมาราธอน มากที่สุด เดินทางกับเพื่อน มากที่สุด เปิดรับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน ซึ่งอาจจะมีความแตกต่างจากผลการวิจัยของวรรณิกา พวงอินใจ ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports City) ของจังหวัดเชียงราย พบว่า ประเภทสื่อที่เปิดรับข้อมูลข่าวสาร เปิดรับ

ข่าวสารผ่านกลุ่มใน Facebook มากที่สุด เหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของจังหวัดเชียงราย มีเหตุผลในการเข้าร่วม คือ ของที่ระลึก, รางวัลในการเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด จากผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรม 5-8 ครั้ง ถือว่าเป็นจำนวนมากพอสมควร และการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด มีการเพิ่มความสำคัญของการพักผ่อนและการส่งเสริมสุขภาพในช่วงเวลาว่างของชีวิตประจำวัน ดังนั้น การจัดกิจกรรมกีฬาในพื้นที่จะเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ดีเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มุ่งหวังที่จะพักผ่อนและเพลิดเพลินกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและกีฬาในระหว่างการเดินทางของพวกเขาในจังหวัดภูเก็ต พร้อมกับการเดินทางมาพร้อมกับเพื่อนทำให้เกิดการพัฒนาเมืองกีฬาและการเสริมสร้างพื้นที่ในการท่องเที่ยวให้เป็นเมืองกีฬายังสามารถช่วยเพิ่มความน่าสนใจและมีความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในการเลือกเช่าที่พักและท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวอีกด้วย (วรรณิกา พวงอินใจ, 2565) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Cohen, B. J. ได้กำหนดรูปแบบนักท่องเที่ยวแบบนันทนาการ (Recreational Tourists) กลุ่มนี้จะมุ่งให้ความสำคัญกับกิจกรรมหรือการพักผ่อนเป็นหลัก (Cohen, B. J., 1979) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร โสภมรรค และ เมษะธาวิณ พลโยธี ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวย่านประวัติศาสตร์อย่างยั่งยืนของห้าแยกน้ำพุ ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนวันหยุด ดังนั้น การวิจัยดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูเก็ตในทิศทางที่เป็นประโยชน์แก่ทั้งกลุ่มเป้าหมายและสังคมท้องถิ่นทั้งนั้น (ประภัสสร โสภมรรค และเมษะธาวิณ พลโยธี, 2565)

การศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ต พบว่า

ด้านกิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วม (Product) พบว่า กิจกรรมกีฬาที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ต้องการเข้าร่วมมากที่สุดของจังหวัดภูเก็ต คือ วิ่งมาราธอน ต้องการบรรยากาศขณะเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อประกอบการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม มากที่สุด ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมใน ระยะเวลา 1 วัน ซึ่งอาจจะมีความแตกต่างจากผลการวิจัยของ วชิระ เชียงกุล และเทิดชาย ช่วยบำรุง ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า มีจุดประสงค์การท่องเที่ยว เพื่อชมการแข่งขันกีฬา มีระยะเวลาการท่องเที่ยว 2 วัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จังหวัดภูเก็ต มีกิจกรรมกีฬาที่หลากหลาย เป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยวเลือก เข้าร่วม เช่น วิ่งมาราธอน ฟุตบอล วัยน้ำเจ็ทสกี แต่เป็นที่นิยมมากที่สุดคือ การวิ่งมาราธอน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ออกกำลังกายและเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นประจำ ซึ่งตอกย้ำความสำคัญของการพัฒนาเมืองภูเก็ตให้เป็นเมืองกีฬา ด้วยทัศนียภาพที่มีความสวยงาม สถานที่ที่มีความเหมาะสม บรรยากาศตลอดการเข้าร่วมงานนำไปสู่ความประทับใจของจังหวัดภูเก็ต ทางสมาคมการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ตสามารถวางแผนกิจกรรมกีฬาเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย (วชิระ เชียงกุล และเทิดชาย ช่วยบำรุง, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประทุม ม่วงมี กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่บุคคลหรือทีมทำโดยมีกติกา (Rules) ระเบียบข้อบังคับ (Regulation) อาจเป็นกิจกรรมที่ทำเพื่อสุขภาพ เพื่อการแข่งขันหรือเพื่อเป็นอาชีพก็ได้ เชื่อกันว่ากีฬาเป็นวัฒนธรรม สังคมจะอยู่กันอย่างมีกติกา สงบสุข หากคนในสังคม ดำเนินชีวิตได้ตามปรัชญาของกีฬา (ประทุม ม่วงมี, 2541) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณิกา พวงอินใจ ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อ

ส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports City) ของจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาประเภท วิ่งมาราธอน มากที่สุด (วรรณิกา พวงอินใจ, 2565)

ด้านราคา (Price) พบว่า เหตุผลการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวด้านราคาต่อการเข้าร่วม กิจกรรมกีฬา คือ ราคามีความเหมาะสมกับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของจังหวัด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า โดยราคาในการสมัครก็จะแตกต่างกัน และเส้นทางในการทำกิจกรรมก็จะมีเหมาะสมกับราคาที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายไป การมีความคุ้มค่าต่อการได้รับของที่ระลึกและรางวัลก็เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเพิ่มความน่าสนใจให้กับกิจกรรมกีฬา นักท่องเที่ยวอาจมองเห็นการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นโอกาสที่จะได้รับประสบการณ์ที่มีค่ามากกว่าเพียงการออกกำลังกายและการสนุกสนาน แต่เป็นโอกาสที่จะได้รับของที่ระลึกและรางวัลที่สามารถเก็บรักษาไว้เป็นบทเรียนหรือความทรงจำที่มีค่าไปในอนาคต ทางผู้จัดงานต้องเล็งเห็นถึงความสำคัญของการสร้างความประทับใจและการจดจำเพื่อก่อให้เกิดการตัดสินใจในการเข้าร่วมกิจกรรมซ้ำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เพ็ญศรี เชมะสุวรรณ กล่าวว่า ราคา หมายถึง มูลค่าผลิตภัณฑ์ระหว่างผู้ซื้อ กับผู้ขาย ซึ่งแสดงออกมาในรูปตัวเงินหรือผลิตภัณฑ์หรือทั้งตัวเงินและผลิตภัณฑ์รวมกัน การกำหนดราคาต้องทำให้ถูกต้องเหมาะสมเพราะราคาเป็นหัวใจของส่วนผสมทางการตลาดทั้งหมดที่จะดึงดูดใจลูกค้าให้หันมาสนใจผลิตภัณฑ์ได้ ดังนั้น การกำหนดราคาการให้บริการ ควรมีความเหมาะสมกับระดับการให้บริการชัดเจน และง่ายต่อการจำแนกระดับบริการที่ต่างกัน (เพ็ญศรี เชมะสุวรรณ, 2548) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์ ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ด้านราคานักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับความคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายมากที่สุด (วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์, 2562)

ด้านสถานที่และความปลอดภัย (Place) พบว่า พื้นที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมกีฬา คือ บริเวณที่ติดกับทะเล เช่น สะพานหิน หาดราไวย์ ลากูน่า ป่าตอง รองลงมา คือ ท่ามกลางธรรมชาติต่าง ๆ เช่น บนเขื่อนบางวาด แหลมพรหมเทพ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่จัดกิจกรรมกีฬา ต้องการให้มีห้องน้ำ มากที่สุด รองลงมา คือ ร้านค้า อาหาร และเครื่องดื่ม ความสะดวกในสถานที่จัดกิจกรรมกีฬามีความสำคัญมาก ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ภูเก็ตเป็นเมืองกีฬาที่มีความแตกต่างจากที่อื่น มีภูมิศาสตร์ทั้งทะเล ภูเขา แม่น้ำ สามารถทำให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมได้หลากหลายสถานที่ และสถานที่ที่สามารถจัดกิจกรรมได้ก็มีให้เลือกได้อย่างน่าสนใจ รวมไปถึงสิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสบการณ์และความสุขของผู้เข้าร่วมกิจกรรม การมีห้องน้ำอยู่ในสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมสามารถมีความสะดวกสบายและปลอดภัยในการเข้าถึงบริการสุขภาพ สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกสบายโดยไม่ต้องเสียเวลาในการค้นหา ร้านค้าอาหารและเครื่องดื่มก็มีความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะในงานกีฬาที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก การมีร้านค้าที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มที่หลากหลายและคุณภาพสามารถช่วยสร้างประสบการณ์ที่ดีและพักผ่อนให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ และยังช่วยสร้างรายได้เพิ่มเติมสำหรับผู้จัดงานและธุรกิจในพื้นที่ใกล้เคียงได้อีกด้วย ดังนั้น การให้ความสำคัญกับห้องน้ำเป็นสิ่งสำคัญที่สุด แต่การมีร้านค้าที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มที่มีคุณภาพและหลากหลายก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกันในการจัดกิจกรรมกีฬาให้เป็นที่พึงพอใจแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Clayton, P. A. กล่าวว่า ความต้องการมีชีวิตเป็นความต้องการที่ตอบสนองเพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อไปได้แก่ ความต้องการทางร่างกายและความต้องการความปลอดภัย (Existence Needs = E) (Clayton, P. A., 1969) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัยวรรณ ทองสุข ศึกษาเรื่อง การประเมินอิทธิพลของสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกทางการกีฬาของศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาของศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีสิ่งอำนวยความสะดวก ในศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไว้ให้บริการอย่างครบถ้วน ได้แก่ ห้องอาบน้ำ ห้องน้ำ ล็อคเกอร์ ตู้น้ำดื่ม มีร้านอาหาร ร้านขายน้ำดื่มที่สะอาด และถูกสุขอนามัย และบริการอื่น ๆ ที่ครบครัน (อุทัยวรรณ ทองสุข, 2554)

ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย (Promotion) พบว่า ช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่นักท่องเที่ยวต้องการรับข่าวสารมากที่สุด คือ โฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์, Facebook: สมาคมกีฬาจังหวัดภูเก็ต รองลงมา คือ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออฟไลน์ เช่น ป้ายโฆษณา บิลบอร์ด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์และโซเชียลมีเดีย เป็นช่องทางที่มีผลอย่างมากในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีและการเข้าถึงข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญอย่างมาก นักท่องเที่ยวมักจะมีการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวผ่านทางเว็บไซต์และโซเชียลมีเดีย เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมที่น่าสนใจ รีวิวจากผู้ที่เคยเข้ามาเยี่ยมชม และข้อมูลอื่นๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต สมาคมกีฬาจังหวัดภูเก็ต ต้องมีการวางแผนเรื่องการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ให้มีความชัดเจนและล่วงหน้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช กล่าวว่า การโฆษณา (Advertising) เป็นสิ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้บริโภคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะการโฆษณาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญทางการตลาด เป็นกระบวนการ ทางด้านสื่อมวลชนที่เกิดขึ้นเพื่อจูงใจให้มีความต้องการในการซื้อสินค้าหรือบริการ (พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช, 2546) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรรัตน์ อินทองมาก ศึกษาเรื่อง การรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีความสำคัญในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาอยู่ในระดับมาก (สุรรัตน์ อินทองมาก, 2562)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พบว่า พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ตผู้ตอบแบบสอบถามเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของจังหวัดภูเก็ต 5 – 8 ครั้ง เคยเข้าร่วมกิจกรรมประเภท วิ่งมาราธอนมากที่สุด มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนในช่วงวันหยุด เดินทางกับ เดินทางด้วยรถยนต์ ใช้ระยะเวลาในการทำกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต 1 วัน (ไม่ค้างคืน) เลือกพักค้างคืน บ้านพักมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 2,001 – 4,000 บาท เปิดรับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน มากที่สุด เหตุผลในการเข้าร่วม คือ พบปะเพื่อนฝูงและทำกิจกรรมร่วมกัน มีปัจจัยหลักที่เลือกเข้าร่วม คือ ด้านสถานที่และความปลอดภัย ตัวอย่างเช่น สถานที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาที่มีความแปลกใหม่ มีธรรมชาติที่สวยงาม มากที่สุด ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports city) ของจังหวัดภูเก็ต ได้มีการแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วม (Product) ด้านราคา (Price) ด้านสถานที่และความปลอดภัย (Place)

และด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย (Promotion) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วม (Product) พบว่า กิจกรรมกีฬานักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วม มากที่สุดของจังหวัดภูเก็ต คือ วังมารถอน ต้องการบรรยากาศขณะเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อประกอบการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม ต้องการให้จัดกิจกรรมกีฬาที่อำเภอกระทุ้ง มากที่สุด ด้านระยะเวลาที่ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมกีฬา ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมใน ระยะเวลา 1 วัน ด้านผู้จัดหรือผู้เชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรม ต้องการให้บริษัทเอกชนเข้ามาดูแลเรื่องการจัดกิจกรรม มากที่สุด ด้านราคา (Price) พบว่า เหตุผลในการตัดสินใจด้านราคาของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ ราคามีความเหมาะสมกับการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านราคาค่าสมัครต้องการใช้จ่ายในแต่ละครั้งอยู่ที่ ต่ำกว่า 500 บาท มากที่สุด ด้านราคาที่พักและค่าเดินทางต้องการจ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของจังหวัดภูเก็ตต่อ 1 ครั้ง อยู่ที่ 500 – 1,000 บาท ด้านราคาสินค้า อาหาร และเครื่องดื่มต้องการใช้จ่ายในบริเวณพื้นที่จัดงาน อยู่ที่ต่ำกว่า 100 บาท มากที่สุด ด้านสถานที่และความปลอดภัย (Place) พบว่า พื้นที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมกีฬา คือ บริเวณที่ติดกับทะเล เช่น สะพานหิน หาดราไวย์ ลากูน่า ป่าตอง ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้บริเวณสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาต้องการการท่องเที่ยวแบบชมสถานที่ท่องเที่ยวประเภททะเล เช่น หาดป่าตอง หาดลากูน่า มากที่สุด ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาต้องการให้มี ห้องน้ำ มากที่สุด สำหรับความปลอดภัยขณะทำกิจกรรมต้องการหน่วยปฐมพยาบาล มากที่สุด ด้านความพร้อมของสถานที่จัดการแข่งขันต้องการร้านค้า อาหาร เครื่องดื่ม สำหรับการเตรียมความพร้อมด้านความสะอาดในพื้นที่จัดกิจกรรม ต้องการห้องน้ำที่สะอาด มากที่สุด สิ่งที่ต้องการให้มีในบริเวณใกล้เคียงสถานที่จัดกิจกรรม คือ ที่พัก / ที่นั่งรถ ด้านที่พักในช่วงการทำกิจกรรมต้องการพักโรงแรม มากที่สุด สำหรับการเดินทางจากที่พักไปยังสถานที่จัดกิจกรรมต้องการเดินทางโดย รถยนต์ สำหรับร้านค้าต้องการอุดหนุนบริเวณที่จัดงานคือ ร้านค้าของผู้คนในพื้นที่ มากที่สุด ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย (Promotion) พบว่า ด้านช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการรับข่าวสารมากที่สุด คือ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์, Facebook: สมาคมกีฬาจังหวัดภูเก็ต สำหรับด้านระยะเวลาการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า 1 ต้องการให้ผู้จัดงานประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมคือ เส้นทางในการทำกิจกรรม ด้านโปรโมชั่น ต้องการในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ การแจกคูปองเพื่อเลือกซื้ออาหารภายในงาน ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูเก็ตในทิศทางที่เป็นประโยชน์แก่ทั้งกลุ่มเป้าหมายและสังคมท้องถิ่นทั้งนั้น ในแต่ละด้านจึงควรนำมาเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาให้บริการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ข้อเสนอแนะต่อองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 1) ควรมีวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และการมีส่วนร่วมของภาคีที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนพัฒนาระยะยาว (5 -10 ปี) ระบุเป้าหมายกลุ่มเป้าหมาย (นักท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้ประกอบการ) และตัวชี้วัดความสำเร็จ 2) การออกแบบกิจกรรมและผลิตภัณฑ์ที่ตอบโจทย์ความต้องการนักท่องเที่ยว พัฒนารายการกิจกรรมหลากหลายระดับ (กิจกรรมเบา-หนัก) และรูปแบบ: กิจกรรมเชิงประสบการณ์, ทัวร์กีฬา, คอร์สฝึกสอน, มินิทัวร์นาเมนต์ จัดกิจกรรมตามฤดูกาลและกลุ่มเป้าหมาย เช่น งานวิ่งกลางคืน งานแข่งขันสนับสนุนนักท่องเที่ยว งานครอบครัว และกิจกรรมเอ็กซ์ตรีมสำหรับนักผจญภัย สร้างแพ็คเกจรวมบริการ (ที่พัก อุปกรณ์ ไกด์ ประกัน) ร่วมกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว 3) การตลาดและการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ ทำแคมเปญโปรโมตแบรนด์ “Phuket - Sports City” ในตลาดต้นน้ำที่สำคัญ (จีน ยุโรป ออสเตรเลีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ใช้ช่องทางดิจิทัล เว็บไซต์ท่องเที่ยว

เชิงกีฬา ปฏิทินกิจกรรมออนไลน์ ระบบจองกิจกรรม และคอนเทนต์วิดีโอรีวิวก่อนนักกีฬา/อินฟลูเอนเซอร์ เน้นโฆษณาที่สื่อถึงประสบการณ์ ความปลอดภัย และความยั่งยืน 4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและ เศรษฐกิจท้องถิ่น สนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่น (สตาร์ทอัพด้านกีฬา/ไกด์) ด้วยทุน/อบรม การรับรองมาตรฐาน และช่องทางจำหน่าย กระตุ้นงานจ้างงานระยะยาวในชุมชน เช่น เทรนเนอร์ ไกด์ บริการอุปกรณ์ จัดกิจกรรมที่ เชื่อมชุมชนท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 5) การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม จัดหลักสูตรฝึกอบรมด้าน การจัดการกิจกรรมกีฬา การบริการลูกค้าระดับนานาชาติ ภาษา และมาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการรับรอง มาตรฐานของไกด์และผู้ฝึกสอน (certification) 6) จัดตารางกิจกรรมและการสร้างจุดดึงดูดเชิงกีฬา วางปฏิทิน ประจำปีของงานขนาดใหญ่ (ทัวร์นาเมนต์ มาราธอน งานแสดงกีฬา) เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวตลอดปี พัฒนา เหตุการณ์ flagship ที่เป็นเอกลักษณ์ของภูเก็ตเพื่อดึงกลุ่ม niche เช่น เทศกาลกีฬาเอ็กซ์ตรีม หรืองานวิ่งข้ามเกาะ 7) การจัดการสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน กำหนดแนวทางจัดการกิจกรรมกีฬาแบบ low-impact บนชายหาดและ แนวปะการัง ลดผลกระทบต่อระบบนิเวศ ส่งเสริมการใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ยั่งยืน และมาตรการจัดการขยะจาก กิจกรรม 8) การพัฒนาระดับชาติด้านยุทธศาสตร์การส่งเสริมกีฬาเป็นนโยบายระดับชาติ โดยภาครัฐส่งเสริมให้ กีฬาเป็นหนึ่งใน “Soft Power” หลักสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกของประเทศบนเวทีโลก รวมถึงกระตุ้น เศรษฐกิจผ่านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) การจัดกีฬาเมกะอีเวนต์ ไม่เพียงแต่มีการถ่ายทอดสดไปยัง ประเทศต่าง ๆ ช่วยขยายฐานแฟนกีฬาทั้งในและนอกประเทศ แต่ยังเป็นโอกาสส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยว ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อคุณภาพของงานวิจัยที่ดีและเชิงลึกมากยิ่งขึ้น ซึ่งครั้งต่อไปควรเป็นการ ศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เป็นผู้ดูแลการจัด กิจกรรมกีฬาของจังหวัดภูเก็ต ทั้งภาครัฐและเอกชน อีกทั้งการศึกษาในนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเข้าร่วมกิจกรรม กีฬาของจังหวัดภูเก็ต เพิ่มเติมด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ.2566-2570. เรียกใช้เมื่อ 20 ธันวาคม 2568 จาก <https://www.watbost.go.th/portal/datas/file/1687846766.pdf>
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2563). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพมหานคร: เอส. อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- ประทุม ม่วงมี. (2541). ความหมายของภาคสนามของพลศึกษา. วารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย และกีฬา, 2(2), 3-9.
- ประภัสสร โสภมรรค และเมษัธวีน พลโยธี. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวย่านประวัติศาสตร์ อย่างยั่งยืนของห้าแยกน้ำพุ ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วารสารวิชาการท่องเที่ยวไทย นานาชาติ, 18(1), 26-44.
- พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช. (2546). แรงจูงใจกับการโฆษณา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- เพ็ญศรี เชมะสุวรรณ. (2548). การจัดแสดงสินค้า. กรุงเทพมหานคร: คณะวิชาการตลาด วิทยาลัยพานิชยการธนบุรี.
- วรรณิกา พวงอินใจ. (2565). พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองกีฬา (Sports City) ของจังหวัดเชียงราย. ใน วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์การกีฬา. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วัชร เชียงกุล และเทิดชาย ช่วยบำรุง. (2560). พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 8(1), 90-109.
- วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์. (2562). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย. วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 8(1), 43-61.
- สถาบันพัฒนาประชาสังคม. (2566). เศรษฐกิจภูเก็ต บนฐานหลักสิบเสา. เรียกใช้เมื่อ 1 พฤศจิกายน 2566 จาก <https://www.csdi.or.th>
- สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). (2568). การท่องเที่ยวที่ใช้ 'กีฬา' นำทาง เจาะลึกการท่องเที่ยวเชิงกีฬากับแนวโน้มการตลาดในอนาคต. เรียกใช้เมื่อ 20 ธันวาคม 2569 จาก <https://knowledgeportal.okmd.or.th/valuechain/66d57fe868c95>.
- สุริรัตน์ อินทองมาก. (2562). การรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา. ใน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อุทัยวรรณ ทองสุข. (2554). การประเมินอิทธิพลของสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาของศูนย์ กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ. ใน วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Clayton, P. A. (1969). ERG Theory. Retrieved กันยายน 13 , 2566, from <http://www.slideshare.net/kingkongzaa/motivation-ch7/>
- Cohen, B. J. (1979). Introduction of Sociology. New York: McGraw-Hill.
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Yamane, T. (1970). Statistic : an Introductory Analysis. (2 nd ed.). New York: Harper & Row.